

Előfizetési díj

Vidékre postán vagy helyben házhoz
hordva:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy órá helyben	1 „

Vidékről egy hónapra előfizetést nem fogadhatunk el.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:

Ótázor hasábozott garmond sor 6 kr. ára
Bágyegdi minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb
és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is
nyújt a kiadó hivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos (Wollzeile 22). Haasen
stein et Vogler Wien
Wallfischgasse nr. 10.

Nyilttéri cikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállás:

Belső-szénutca 16. szám, hová a lap szellemi részét illető
közlemények címzendők.

Az értékesb cikkek díjaztatnak.

Késziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET“

politikai és közgazd. napilap

1873 második félévi folyamára.

A „KELET“ előfizetési ára:

Egy évre	12 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy órá	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar
kikerülése tekintetéből vidékről 1 hónapra
előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben pos-
tai utalvánnyal, kiadó Stein János könyv-
kereskedésbe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után
születélpéldánnyal szolgálunk.

A „KELET“ kiadóhivatala

A szabad bizonyítási rendszer.

II.

(M. A.) Törvényeink értelmében (polg.
perrendtartás 191 §.) a gyermekek vagy p. az
örültek képtelenek a tanuszkodásra. De
épen a gyermekek bizonyos körülmények közt
elbeszélésüknek elfogulatlansága által erősebb
meggyőződést idézhetnek elő, mint a felnőttek.
S az örültek sikeres kihallgatásának lehetősé-
gét döntőleg bebizonyítja közelebből egy bün-
tető per, melyben a tébolyda igazgatója egy
örült nőt elkövetett erőszakról vádoltatván,
csaknem kizárólag a tébolyodottaknak az ese-
ményt elfogulatlanul előadó tanuszkodása alap-
ján ítélte meg.

Kifogás alá eső tanuk a rokonok, szolgál-
tati személyek, érdekeltek s t. b. (p. p. t. 192b)
De vajjon minő fokáig a rokonságnak terjed-
het e kifogás? S miért kell egy rokonnak
minden további tekintet nélkül hazugságra, sőt
hamis esküre is képesnek lennie? S mi történ-
jék oly tény körülményeknél, melyek általában

csak a legközelebbi családtagok előtt lehetnek
ismeretesek (házassági ügyek stb.)? E kérdé-
sekre a legal-elméleti szempontjából nem le-
het kielégítő választ adni s a legutóbb említett
esetben a rokonoknak is kivételes tanuszkodá-
si képességet kell adni (quia veritas aliter ha-
beri nequit), mi az egész elméletet tarthatlan-
ná teszi. A szolgálk napjainkban uraik iránt
biznak annyi önállóság és közönyösséggel, hogy
általában nem esnek a pártosság gyanúja alá.
A tanu érdekeltsége végül oly kérdés, melyet
általános szabály szerint szólva s csak az
egyes eset körülményeihez képest lehet kellő-
en meghatározni. A két tanu minimal tételei-
nek önkényes voltát említettünk is felesleges.

Az okirat bizonyító erejéhez megkiván-
tatik, hogy aláírása az állítólagos kiállítótól
származottnak bizonyíttassék. (p. p. t. 167 §.)
De számtalan okirat aláírása, sőt minden rész
megjelölés nélkül is állítatik ki s a bizonyít-
tási eljárásnál mégis sikerrel használható. Gon-
doljuk csak névtelen vagy szerelmes levelekre,
melyek által p. táplálási — aliment — keres-
teknél a bizalmas viszony bizonyítandó. Az üz-
letéletben is p. színházi vagy előfizetési je-
gyek stb. igen gyakran fordulnak elő név-
aláírás nélkül. Némely vasuti-obligatiók ka-
matszervényeként szintén hiányzik az aláírás s a
törvényszéki gyakorlat azokat mégis közönsé-
ges adólevelekhez hasonlóknak tekinti.

Az sem nevezhető kifogástalan intézke-
désnek, hogy a közokirat egész tartalmát, a
magánokirat ellenben csak a kiállítóra nézve
hátrányos tényeket bizonyítja. A közokirat is
nélkülözheti bizonyos körülmények közt a hi-
telességet, p. azon Franciaországban előfor-
dult esetben, hogy egy közjegyzőileg kiállított
végrendelet egy évvel korábbról volt keletve,
mint a minő évszámot a papir vízjegyé mutató.
Másképp hitelreméltó lehet a magán ok-
irat, még ha nem tartalmazza is a kiállító be-
ismerését; ha p. valamely bérpapír régibb
árfolyama puhatólandó ki, az akkori hírlapok
felhasználhatók bizonyíték gyanánt.

Végül egyik félnek esküje a tárgyat
képező tényt ugynevezett formai igazsággá tes-
zi, sőt ki is zárja az ellenkezőnek bizonyít-
hatását, s a másik fél csak akkor követelhet
kárterítést, ha a letett eskü utólagosan ham-
isnak bizonyul. Már ez sem fogadható el

folytonos munka nem oly könnyen kivihető egy oly
kis városban, hol az ember egy sereg ismeretségre
tett már szert, mint a falusi élet magányában, hol
az ilyenmő foglalkozás nyújtja télen az egyedüli
szórakozást.

Azt sem tudá maga előtt eltitkolni, miszerint
igen nagy kedvet érez magában, a Károly tanácsai
nyomán, hogy egy-egy kivételt tegyen rendszerében.
Röviden szólva, az lett a dolog vége, hogy a mér-
nök ur bizony első munka-hetének negyedik, ötödik,
hatodik napján, igen nagy udvariatságnak tartá
és meg amaz barátjának látogatását vagy meg-
hívását visszautasítani, s végre azon eredményre
is eljutott, hogy az igen sok éjjeli munka árt a
szemnek.

E szokatlan állapotok azonban oly embernél,
ki tul van halmazva dologgal, sok ideig nem tart-
hattak a nélkül, hogy vállaltaiban itt ott zavart ne
okozzanak, mi szükségképp a már megnyert biza-
lom megingását vonhatta maga után.

S miután Vilmos meggyőződött a felől, hogy
csakhamar hátrányba fog maradni, kezdett valamely
szegény ördög felől tudakozódni, kinek bizonyítvánnyal
kitoró örömmel kelle fogadnia, ha a meg lesz en-
gedve neki a teher egy részét levenni vállairól —
illő díjért: akár tisztázás, akár törképek színezésé-
nek alakjában.

Nem ismer ön valakit, tanácsos ur, kinek
jó keze írása van, s bizni lehet benne? kérdé Vil-
mos, mikor közelebbi alkalommal találkozott házi-
gazdájával. Oly sok munkát vállaltam fel, hogy
szükségem volna egy segédre.

Az öreg kántor meglehetősen jól ír, mikor
van ideje rá. De az gyorsan nem dolgozik, aztán
van itt még egy megbukott kereskedő is, ki szíve-
sen elfogad valami munkát, ha kap.

De az igazat megvalva, ez többnyire részeg,
ugy hogy legkevésbé sem lehet rá valamely fon-
tos dolgot bízni.

(Folyt. köv.)

feltétlenül; ha egészen közönyös dolog az,
hogy vajjon meg van-e a bíró a letett eskü-
nek igazsága felől győződve, az eskü maga
igen könnyen elveszti minden belértékét. Sok-
kal visszább azonban az eskünek ily felfo-
gásából levont azon következtetés, hogy min-
den tényre nézve eskü tehető le, még ha az
esküvő arról semmit sem tud is. Az ily eskük,
mint igen helyesen jegyezték meg, a lelkiis-
meretes emberre nézve súlyos teher, a lelkiis-
meretleanekek játékezer gyanánt szolgálnak.
Mert általok a logica szabályai szerint objec-
tive semmi sem bizonyítható, holott letételök
a legal-elmélet értelmében az állított tényt
megczáfolja, s a le nem tétel bebizonyítja.
Ennek következménye aztán azon rendkívüli
visszaélés, melyet az esküvel üznek részint
alkalmazásának tulságos gyakorisága, részint
könnyelmű letévése után.

Ha a mondottakból kétségtelen az, hogy
a bizonyítási módok egyfelől megszorítólag s
tévutra vezetettöleg hatnak, azt is könnyen ki
lehet mutatni, hogy más részről elégtelenek és
nem kimerítőek.

A pénzügyminiszterium mint a „L. C.“
írja, különféle ujra szervezéseket tervez. Így Kerká-
poly ur szándoka volna miniszteriumát hat osztá-
lyra osztani és mindegyiknek élére mint osztályfőnö-
köt, egy miniszteri tanácsost állítani. Továbbá a je-
lenlegi pénzügyigazgatóságok oly módon szerveztet-
nek hogy mint azelőtt 7 országos pénzügyigazgatósági
osztályt képezzenek Budapest, Pozsony, Soprony,
Temesvár, Debreczen, Kassa és Kolozsvár városok-
kal mint székhelyekkel. Minden ilyen pénzügyigaz-
gatósági osztályhoz főnökül egy miniszteri tanácsos,
továbbá két fő pénzügyi tanácsos 6 pénzügyi taná-
csos 9 titkár, végre egy pénzügyi főfelügyelő
adatnék. Az adóbehatás mindenestire a megyékre
fogna bízni.

A keleti vasut legutóbbi közgyűlése elle-
nében maguk a részvényesek között is jelentékeny
mozgalom indult meg. A „Pesti Napló“ erre vonat-
kozólag a következő táviratot veszi:

Lemberg, július 24. A magyar keleti vasut
részvényeseinek ma tartott gyűlésén körülbelül 10,000
részvény volt képviselve. A gyűlés egyhangulag el-

Oroszország női.

(Folytatás.)

(V-y) Rajtuk minden művészet — a látszat
művészete — egy érzéket mámorító szemfényvesztés.
— Tökéletes színésznők, jól értik szeretetre méltó-
ságuk mesterkelt báját kifejtetni; de valódi leá-
nyai lévén a külsőségek országának, azért lánguk
vagy vakító vagy emésztő, de ritkán melegítő. A ki
e külső szeretetre való méltóság mellett valódi női
tulajdonokat keresne, csakhamar megcsalatra érezné
maga. Benső mélyebb értékkel a legkevesebb bíró.
Valódi műveltség még a magasabb rétegekben is
hiányzik.

A legunalmasabb pletykások az udvarról
és „kosztjuk“-ról, legkedvesebb mulatságaikhoz tar-
toznak, sohasem lehet tőlük valami komoly vagy ne-
mesebb dolgot hallani. Mindez mit az életben a
való idealizál, miről egyébként fiatal női kedélyek
álmodozni szoktak, előtűk érthetetlen és idegen;
mint praktikus természetek eldobták mind az ilyen
hasznatlanságokat. A tapasztalt emberismerőt nem
csalja meg a külső máz.

Minden szerepjátszásra végre lankadság és le-
hangoltság következik; és ha azon percekben, me-
lyekben az ember magát észrevétlenné hiszi, hol a
sötét szempilla a szemet elfedi, akkor nem epedő
többé a pillantás, hanem lankadt és halovány, bla-
zirt és unalmas. Európa egy nemzetének női sem
bírnak azonban a cselszövőreke annyi képességgel
és egyik sem oly ügyes diplomata nő, mint az elő-
kelő orosz nő. Nem ritkán vittek ilyenmő nők az
ország történetében nagy szerepet. Így például Ka-
talin császárné tönra lépte alkalmával Dáscchow
herezegnő főtenyészők egyike, és emlékiratai elég szí-
nes képet nyújtanak állításomhoz.

A világ egy országában sem kötetnek szere-
lenlőly kevés házasfélek, mint Oroszországban.
A házasság nem egyéb, mint vásár. Ezt rendé-

határozta az utolsó közgyűlés határozatai ellen tilta-
kozni. Schönberger bécsi szerkesztőnek indítványára,
kinek beszéde általános tetszéssel fogadtatott, elhatá-
roztatott, hogy a magyar kormány e tiltakozásról
táviratilag értesíttessék. Krakóban hasonló ozéből
szintén gyűlés tartatik.

A közös számvevőszék állásáról és ha-
tás köréről egy törvényjavaslatot dolgozott ki most
a közös pénzügyminiszter, mely javaslat szerint mint
a „P. Lloyd“ írja, a közös államháztartás ellenör-
zése a legszigorubb elvek szerint történék. A tja-
vaslat kiterjeszkedik a közös számvevőszék összeállítá-
sára, felelősségére s működési és hatáskörére szem-
ben a közös államháztartással, a közös végszámadás
összeállítására és a közös állam nagy kimutatására.
A javaslat a miniszteriumunkkal is közöltetett, és
azt legközelebb tárgyalás alá is fogja venni.

Szerény ajánlat az időnyről elmaradó póttanfolyamok pótlására*)

Tisztelt szerkesztő ur! Tudva van már becses
lapja t. olvasói előtt, hogy az uralgó cholera jár-
vány miatt a kihirdetett póttanfolyamok ez évről
több helyt elmaradnak. Kérdés lehet már most, hogy
mire fog fordíttatni az a pénz, a mit az országgyűlés
e célra szavazott volt meg. Annyi bizonyos, hogy
ezt — már csak rendeltetéséért is — jogosan és méltó-
nyosan egyébre fordítani nem lehet, mint a néptan-
ítók szellemi emelésére. E cél megközelítésére pe-
dig — úgy hisszük — csak két út közt választhat a
miniszter ur ó nagyméltósága. Vagy megtartja e pénz
jövendőre, hogy akkor még több helyen, még több
néptanító segélyezésével s általában még sikeresebben
eszközöltesse a póttanfolyam megtartását; vagy a
most folyamatban levő világkiállítás megtekintésére
és tanulmányozására küld ki belőle néptanítókat.

Igen természetes, hogy mi tanítók az utób-
bit ohaítanók. Természetes, mert így a jelen évre —
ugy szólva — részünkre megszavazott pénznek hasznát
még ebben az évben élvezhetnők, és pedig oly ta-
pasztalatok és ismeretek szerzésében, a melyek ily
mórvben való megszerzésére itt a közelben egyha-

*) E csim alatt vettük a vidékről a következő cikket,
a melyet midőn egész terjedelmében közreadunk, egyszermind
felhívjuk a benne foglalt időszerű és jóvaló indítványra a
közoktatási miniszter ur figyelmébe (Szerk.)

sen egy más szabadalmazott közvetítő nő szokta
gondolni.

Némely házban, különösen az orosz kereskedők
házában, naponta ki- és bejár az ily vásárkerítőné
és tudósítja a családot a különféle kérék felől, me-
lyeket kipuhatólt, valamint ezek, legtöbbnyire na-
gyított családi rang és vagyonai viszonyairól, gon-
doskodik a találkákról, és így nem ritkán érdemi
meg magának a szó szoros értelmében, a kerítő
bandát.

Sok, nagyon sok fiatal ember a legkülönbözőbb
állásból, adja megbízását e nőnek, ki a legkülönbözőbb
elemeket a legnagyobb könnyűséggel hozza egymás-
sal érintkezésbe. Ennek következtében gyakran for-
dul elő, hogy egy tönkre ment mágna vagy testőri
tiszt egy milliókkal bíró kereskedő vagy polgár leá-
nyát veszi el, a nélkül, hogy azt azelőtt valaha egy
látta volna, vagy hogy egy gazdag özvegy, magá-
nak egy csinos fiatal férjét vásárol.

Természetes, hogy aztán alig lehet máshol a
családi életnek kirívóbb ellentétét találni mint itt,
Nagyon gyakran vezeti a férfi a nő házába, és
gondozza a házat s majort míg neje, mely őt szelle-
mileg felülmúlja, szobájában egyik kezében egy
francia regény, a másikban egy szivart tartva az
egész napot pamlagán heverve tölti. Este felé fel-
öltözik és társaságba kocsizik, hol késő éjféltáig
marad és beszélget, míg férje a kártyasztáznál keres
szórakozást. Hasonlóképen nem lehet tökéletesen
kárhóztatni a nőt ha férje mellett, kit soha sem sze-
retett, nem is szerethet, és kit méltóságánál fogva is
felülmúl, és a ki csakis vadászatban, lovak és azi-
laj kicsapongásokban leli minden örömét másféle ke-
res magának kárpótlást.

(Folyt. köv.)

„KELET“ TARGZÁJA.

Két erkély-szobácska.

Regény, két kötetben.
Írta: Flygaré-Carlén Emilia.

Első kötet.

III.

(Folytatás.)

— Zárd be az ajtót Károly! mondá Vilmos, s
bár ki jó is, nem vagyok itthon, — értetted?

Három napon át a megszokott módon dolgo-
zott hősünk, a nélkül, hogy más szorakozást enge-
dett volna magának, mint néha néha az utcán át a
szembenlevő erkélyre vetni egy pillantást.

Mindjárt az első napon észrevette, hogy ott
egy szomszédnője van, de akkor csak futólag látta
egy öreg nőifej körvonalat. A második napon, midőn
egy kissé szünetelt, s tollát igazította, ugy rémlett
előtte, hogy ama nő arcvonási feltűnően nemes
metszetűek, tiszteletre gerjesztők; és önkénytelen mo-
solyogva tekintett az öreg nőre, ki folytonosan va-
lami apró tárgyak papírba göngyölésével volt el-
foglalva.

Előbb nem tudá megkülönböztetni, hogy mi
legyen az, de később hallá, hogy kis csokoládé
táblácskák, melyeket fáradsággal és gondnal készít-
ve el, a városban áztéküdöz. A harmadik napon —
mert a mérnök vonzódott a szép öreg nőkhöz, —
nem tartóztathatá magát némi ismeretséget kötni az
által, hogy tiszteletteljesen meghajtá magát asztalán
át, mely figyelmet az erkély tulajdonosnője — (ki
nem is vala épp oly öreg) nyájás főhajással vi-
szonzott.

Hanem a jó feltételek nem mindig szoktak
tartani. Vilmos csakhamar átlátta, hogy a

mar — sőt mondhatnók: még jó ideig — nem igen lesz alkalmunk. Hisz ki tudja, mikor lesz még közölünkben egy világiállítás; de azt már határozottan tudhatjuk, hogy a melyik később és távolabb lesz tőlünk, azt közölünk — a most működő néptanítók közül — vaj mi kevesen fogják meglátni! Aztán a jövő generációnál talán már nem kellend a legszükségesebb ismereteknek annyi hiányát pótolgatni, mint a mennyiből minket — a kik az idők nyomtasztó viszonyai miatt vajmi kevés szakképzettségben részesülhetünk — valahogy csak ki kellene ragadni. Igen; mi bevaljuk, hogy keveset tudunk, de legalább talán egyhangulag s egész határozottsággal ígérhetjük, és hogy tanulni, a hol csak alkalmat kapunk rá, mindenütt akarunk. De mivel az egyik alkalmat erre — a póttanfolyamok elhalasztásával — az időre már elvesztettük, azt hisszük, nem csodálkozhatik rajta senki sem, ha a másikat — a fennebb már érintetett — annál mohóbban akarjuk megragadni.

Ez részünkről most már annál jogosultabb óhajlás, mert e napokban annak vettük észét, hogy a közoktatási miniszter ur ó nagymélt. minden tanterületből csak egy néptanítót akar a világiállításra kiküldeni, s még ez egynek is mindenünnen csak olyat keresnek a felajánlásra főlhívott tanfelügyelő urak, a ki a német nyelvet tökéletesen bírja.

Olyant, mert — úgy halljuk — ezt tartja határozott utasítások. De kérdjük, hogy az alföldön s a székely székeken, sőt még nálunk Erdélyben is a megyéken hányat kapnak ilyet, ha az utasítást szorosan követik. Bizony keveset, de azért csak van a magyar tanítók közt is jóaraváló, — van elég haladni és tanulni akaró. Hát ezek a német nyelv nem tudáért már mind elzárassanak a magok tovább képzése és ismereteik bővítése e kínáló jó alkalmából? Kár lenne s bizonyosan nem is lenne méltányos!

„Jaj, de mit tegyen a kormány? Hisz ő az ország pénzét csak nem dobhatja ki arra, hogy egy sereg néptanítóval csak pusztá „Lustreise“-t tétessen oly helyen, hol azok egyáltalában nem értik a nép vagy a város nyelvét! Ugyan mit profitroznaknak ezek így?”

El voltak készülve ez ellenvetésre s azért egy oly tervet főztünk ki magunk közt, a melynek kivitelével szemben az többé már meg nem állhat.

Tervünk a következő:

Az államnak — a mi tervünktől eltekintve is, érdekében állana sőt, a tehetősebb városok, községek és felekezeti intézetek által mutatott jó példával szemben, már valóban kötelessége is lenne, hogy a maga képezőiből is küldjön ki mindenünnen egy-egy tanárt a kiállításra. Ezek közt — úgy hisszük — csak kapnának eleget, a ki a német nyelvet jól érti. Kiválaszthatna és felküldhetne tehát közülök a miniszter annyit arravalót, a mennyivel a kiállításra felmenő, vagy felküldendő néptanítókat — nem valami számos csoportokba osztva — bizonytalanokoztathatná s ugyszólva, vezényeltethetné. Így a kiállítás megtekintésétől és tanulmányozása jó és hasznos alkalmától nem kellene a csak magyarul tudó jobb tanítókat sem megfosztani; de még átárlában minden felmenő néptanítóra is csakis így lehetne igazán tanuságossá tenni ez alkalom felhasználását.

Kérjük tehát a t. szerkesztő urat, sziveskedjék becses lapjában egy kis tért nyitni emez ajánlatunknak, a melynek elfogadásával és kivitelével nem csak minket — tanítókat — kötelezne hálára a miniszter ur ó nagyméltósága; de megkímélné magát attól a kellemetlenségtől, hogy a talán távollétében kibocsátott s fennebb ismertetett felhívás megszorító feltételéért — megérdemelt, vagy meg sem is érdemelt gáncsolásoknak legyen kitéve.

Mi semminemű ily gáncsolást nem akartunk, de azért közzetett ajánlatunkat elmondani időszerűnek ismertük, sőt tanügyünk emelése érdekében — kötelességünknek tartottuk.

Több vidéki néptanító.

A kolozsvári szintársulatról.

Talán nem veszi rossz néven a hármass igazgatóság, ha szintársulatunk ügyében bátrak leszünk néhány szót ejteni. Az eddig kapott hírek épen nem kecségetnek azon reménnyel, hogy színészeink valami őszhangos, művészi játékkal fognák meglepni a kolozsvári közönséget. Hiszen a ki a coulissák titkai-val egy kevéssé ismeretes, az tudni fogja, hogy nem a művészi, de az egybevágó előadásra mulhatatlannul szükséges a működők összekapcsolása, alkalmazkodása egymáshoz s több efféle apróság, mi csak tudamas együttlétnek, együttjátszásnak lehet eredménye. S az intendatura épen akkor követte el a legnagyobb vétéséget, midőn a több éven át egybeszokott tarsulat néhány igen derék tagját — nagyrészt méltányosnak mondható követelések miatt — elbocsátotta. Ez kétoldalu veszteség! Veszített egyrészt maga a tarsulattól elvált tag és veszített másrésztől a kolozsvári közönség.

Részünkről — megvalljuk — igen csodálkozunk, hogy a t. triumviratusnak egyik tapasztalt s ép a színészet terén maradandó érdemeket szerzett tagja, talán azon reményben, hogy vidéki körutjában jobb tagokra lel, megengedheté, hogy a közönség kedvencei a tarsulattól megváljanak. Mert mutat-e fel a

jelen tarsulat egy Mátrait, egy Némethy Irmát, Eichner Annát stb.?

De hát honnan is, midőn az említetteket, egy 3-ad 4-ed rangú tarsulat személyzetével akarta helyettesíteni, megnyervén Hubait „mit Sack und Pack“ És mi történik ezek után? Az egyetértés nemtője „veto“-t mond a további együttlétnek és az elégedetlenségi viszálkodás, vagy tán a „gázsi többlet“ utáni vágy szétzúllí színházunknak élő, de még helyt nem álló oszlopait.

De mi jámbor keresztények, panaszkodás nélkül megnyugszunk e veszteségben s csupán azt a kérészt engedjük meg magunknak az igazgatósággal szemben: igyekeznék a közönséget e veszteségtől (jobb tagoktól) kárpótolni. Mert ne feledje a hármass intendatura, hogy 15,000 frt subventióval, a közönség legalább is oly tarsulatot óhajt, minő két év előtt, egy magán vállalkozónak igazgatása alatt játszott városunkban; s tekintve, hogy az ügy élén három ismert név birtokosa áll, még a mult évi tarsulatnál is jogosan kívánhat jobbat a közönség. Azonban tartunk tőle, hogy a hármass igazgatás is a sok bába-féle példabeszéd igazságát fogja bebizonyítani.

Egyébiránt a bajon most még könnyű segíteni; lássuk miként. A mint a körülményeket ismerjük, nem járna szerfölött nagy nehézségekkel, a megvált tagok nagyobb részét (Némethy I. Boér E. Eichner A. Mátrai, Zajonghi) visszaszerződtetni.

Ha ez nem lehetséges, tegye félre az igazgatóság az elfoglaltságot s vessen egy pillantást a fiatalabb nemzedékre is. A pesti színi tanoda nem egy derék tagot adott már színészetünknek (hiszen Mátrai is ez intézetnek volt növendéke); s vajjon nem lehetne-e nekény végzett, tehetségesebb növendékek tarsulatunk személyzetét előnyösen szaporítani? Vajjon a pesti sajtó figyelmét magára vont Szigligeti Ferikének nem juthatna e tarsulatunknál elég tér arra, hogy tehetségét kellőképp kifejtse közönségünk méltánylatát is kiérdemelve? A ki a pesti lapok kritikáit figyelemmel kísérté, emlékeztetik, hogy Racine Bajazet-jében, Roxan rendkívül nehéz s nagy tragicaí erőt igénylő szerepét a fővárosi sajtó egyhangu dicsőretére játszta el. Ha jól tudjuk, e szerződötés már szőben forgott; ezért igen helyesen cselekednék az igazgatóság, ha néhány fellépésre szólítá fel a fiatal művészt s ekkor a közönség döntene szerződötéséről. Mi abban a véleményben vagyunk, hogy e szerződötés mind ó reá, mind közönségünkre nézve előnyös leend. De hát a pesti nemzeti szintársznak néhány tétlenségre kárhoztatott, tehetséges, fiatal tagja, nem sikerrel tölthetne-e be nálunk akárhány másodrendű szerepet?

(Valóban meg nem foghatjuk miért satnyitják tehetségeiket a pesti nemzeti színház körül, midőn vidéken szabad a verseny? Ajánljuk a tévedőket intendaturánk figyelmébe!)

Közönségünk — mint már említettük — méltán követelhet az igazgatóságtól a tavalyihoz hasonló — sőt még jobb — tarsulatot s mi hajlandók vagyunk hinni, hogy az igazgatóság a közönség e kívánatának eleget teend; s ez lehetséges is, mert az elvált tagok nagyrésze a téli időnyre még nincs szerződve. Ha egyrészt visszaszerződötetve, másra szők pótolva s az egész személyzet fiatal erők által erősítve lesz, akkor bizonyára olyan lesz a kolozsvári szintársulat, hogy mind a közönség mind a helyi sajtó lelkesülve köszöntheti színidényük kezdetén a hármass igazgatóságot.

Iparügy.

A kolozsvári kereskedelmi és ipar kamara — mint kiállítási fiók bizottság — az általa gyűjtött 1000 frt. az országos végrehajtó bizottságtól nyert 600 frt. összesen 2200 frt. segélyt ként az alább következő iparosok, gazdák és művészek közt osztotta ki, a kik mindenike kötelezte magát arra, hogy a bécsi világ kiállítást tanulmányozni fogja s tapasztalatairól a szakához tartozó iparosoknak nyílt előadásban számoljon fog.

A mint a névsorból látható, a kamara igyekezelt minden nevezetesebb iparágra, s a gazdaság és szellemi munka képgiselőre tekintettel lenni. Ezenkívül a csizmadia tarsulat a kamara felszólítására saját költségén felküldi a kiállítás látogatására Mamicza János főcéh mester t s így köz költségén 27-egyén utazik fel.

A felküldendők ily nagy számát az aránylag csekély összeggel akkép leheté eszközölni, hogy a választottak közül a következők u. m. Hancz Samuel 20 frtot, Matusek József 20 frtot, Wincze István 25 frtot, Jaklovczky János 20 frtot, Böckel Károly 20 frtot. Székely József 20 és Antkó János 20 frtot visszabocsátottak a kapott segélypénzből a kamara rendelkezésére, miután vagyon állásuknál fogva magukat ez áldozatra képesek tartották a mely készségükért iparos társaik érdekében legyenek méltánylatlall megemlítve.

A választottak névsora következő:

1. Böhm János, építész. 2. Losontzy Antal, ácsmester. 3. Klósz József, szobrász. 4. Simonfi István, gépész segéd. 5. Székely József, kovács. 6. Hantz Samuel, szűrszabó. 7. Wincze István, szűcs. Matusek József, cipész. 9. Seeman József, műlakatos segéd. 10. Honigberger Károly, rézműves. 11. Jaklovczky János, lakács. 12. Horváth Károly, kerekész. 13.

Antkó János, szűgyártó. 14. Böckel Károly, esztergályos. 15. Szucsásy Imre, szabó. Köleséri János, asztalos. 17. Klimes Károly, kocsi-gyártó. 18. Szentpéteri Gábor, timár. 19. Spaller Károly, fazakas. 20. Tokos Zsigmond, szabó segéd. 21. Czerni Antal, könyvkötő. 22. Fodor Lajos, kőmetsző, ezen kívül a gazdaság köréből.

23. Hutter Samu mészés és zsemlés. 24. Vékony Gábor, tanár segéd a k.-monostori gazdasági tanintézetben.

25. Szentgyörgyi Lajos, gyümölcsész és a külmagyar utcai vegyes népiskola főtanítója.

Végül a művészet köréből. 26. Kőváry Endre festész.

A kereskedelmi- és iparkamara,

Kolozsvárt július 26. 1873.

Krémer Ferencz
alelnök.

Gámán Sigmund
titkár.

Külföldi szemle.

Kolozsvár, jul. 28.

A külföldi hírek közül első helyen a francia nemzetgyűlés azon ülése érdemel figyelmet, melyen Jules Favre híres interpellatója tárgyalatott. Ez ülésről közöljük a következő értesítést:

Legelőbb Favre Gyula beszélt. Előre becsátva, hogy ezen interpellató a nemzetgyűlés szünetelése előtt mulhatatlanul szükséges volt, következésképp folytatja: Thiers kormányja alatt ily interpellató lehetetlen lett volna, miután a köztársaság volt elnöke minden esetben nyíltan kifejezte nézeteit s meggyőződését, s nem titkolta el egyéni monarchikus irányát sem, melyet azonban ő a közjóért kész volt feláldozni. Ily szándékkal foglalkozott azon kérdés is, hogy a köztársasági állapotokat lehetőleg állandósítsa. Favre ennek bizonyosságnul Thiersnek egy május 24-én tartott beszédére hivatkozik, melyben a monarchia lehetetlensége ki van mondva. Thiers ezen nyilatkozata annál fontosabb, mert nem egyéni meggyőződését, hanem a körülmények követelményét fejezi ki, Thiers mindenkor minden párt követelésének eleget akart tenni s ha, szinte több ízben felszóltattak is ellene, bukását egész Európa sajnálattal fogadta. Szónok nézete szerint a máj. 24-ki parlamenti forradalomnak célja nem lehetett más, mint hogy a köztársasági alak, életelvalóságát s abszolút szükségességét bebizonyítsa. A köztársasági elv Thiers személyes híre miatt kissé szenvedett, ma már teljesen helyre van állítva. Önök — a jobboldal — csak a személyeket változtatták meg, de nem a kormányalakokat is. A május 24-iki gyűlés különben határozottan ki is mondta, hogy a köztársasági alakot tovább is fenn akarja tartani (Élénk ellemondás jobbról). Sőt még több. A marschal-elnök határozottan kimondta, hogy a létező viszonyokat egyáltalában nem fogja megtámadni, kimondta, hogy a köztársaság ellen semminemű terve sincs.

Mindezen ígéretek és határozott állítások dacára a tények egészen ellentett irány uralmát mutatják. Alig lépett vissza Thiers az elnökségtől, a hivatalos sajtó a legsértőbben s minduntalan megtámadta őt, anélkül, hogy a kormány csak egy sorral is védelmezte volna. Ugyanígy támadták meg a köztársasági érzelmeket is különösen a hivatalnokoknál, kiket, ha ezen érzelme gyanujába esnek közönség szerint rögtön elbocsátanak? Ha ez áll, minő érzelme lehet ezentul is a kormány folytonos állítgatásainak, hogy na köztársasági intézmények ellen semmit sem tervel?

Favre idézi ezután az aixi főprocurator, Rigaud hírhedt szavait, ki tudvalevőleg hivatalba ígtatása alkalmával az előbbi kormányt s vele együtt a köztársaságot igen keményen s mégis büntetlenül bírálta. Idézi továbbá a „Journal Officiel“ május 26-ik számában megjelent külügyministeri körlevelet melyben szintén hasonló kiméltelen kifejezések foglaltak. Követeli nyíltan, hogy a kormány mondja ki véleményét a többször használt „revolutionarius“ czímzés felett, melylyel a volt kormány híveit látszik bélyegezni. Végül idézi ez „Univers“ egy cikét, melyben nemcsak Thiers, de Casimir Périer is forradalmiaknak nevezteknék s egyedül a bonaparti kormány visszahelyezésében keresik a mentéséget. Ezen bonaparti párt nézete szerint a legveszélyesebb s ez protectora a jelenlegi kormánynak, mely nélkül az egyáltalában nem létezhetnék. (Több percig tartó nagy zaj; helyeslések s ellenmondások.)

Favre ezután még Eraclien néhány szavát idézi a bonapartioták ellen s Target indítványán kívül azon bordeauxi határozati javaslatot, hogy a Bonaparte család törvényesen letétessék a kormányról. Ha önök ma e törvény által elítélt pártot akarják ismét uralomra helyezni, akkor mondják ki nyíltan és habozás nélkül, hogy ma már nem gonkolkoznak úgy, mint 1871. márt elsején. Hiszen Cassagnak a „Pays“-ben nyíltan ki meri mondani, hogy a császárság még most is fennáll. Követelem, hogy ezt nyíltan mondják ki vagy határozottan tagadják meg. Franciaország három dynastia játéka nem lehet. Kérdezzék meg az országot, a nép megveti ezen agitatókat. (Helyes.)

Azonban önök nem akarják a nyíltágot. Kimondják nyíltan: a jelenlegi kormány három párt,

három trónkövetelő szövetsége által tartatik fenn mert mindegyik azon nézetben van, hogy őket fogja oltalmazni. Nyíltan kérdem önöket, vajjon V. Henriket s a fehér lobogót, az orleansi hercegeket vagy a december 2-ki férfiakat akarják-e pártfogolni? Elvárom a miniszter határozott feltételét. (Nagy zaj. Felkiáltások jobbról: Ne feleljen rá!)

Jules Favre nagy fontosságu nyilatkozatára Broglie herczeg csak egy pár szóval válaszolt: Ha csak az ön követelésének kellene megfelelnem, nyugodtan követném az adott tanácsot s bezárnám a vitát. Itt csak hírlapi cikkek említettek s nem (!) hivatalos okmányok, nem a kormányt érdeklő dolgok. Jules Favre urnak e szerint semmit sem kell válaszolnom. (Háromszoros üdkiáltás jobbról. Balról többen zajonganak Rampon gróf: Mi tehát nem is vagyunk a nemzetgyűlés tagjai?) A többségnek azonban, mely e hatalommal felruházott elmondom politikámat; e többiek, ha tetszik, meghallgatják. Mi hozta létre a maj. 24-ki változást. E válság a radikális eszmék haladásának ünneplés kinyilatkoztatása után jött létre (Perin és Latrada két új képviselő élénkel tiltakoznak ez ellen. A conservatívek felindulása nagy volt ez ellen s még Dusaure is kimondta, hogy a radikális párt uralma társadalmi baj. A volt kormány ennek ellenében a kormányforma kérdését akarta tisztába hozni, míg a többség a társadalmi kérdést előbb helyezte a kormányalaknak. Moralis rend alapján akarta a pártok között e fegyverszünetet fentartatni s ezért fentartotia jogát, hogy esetleg állandó kormányt hoz létre. E programhoz folytonosan ragaszkodott s nem lehetett ellenmondást találni köztük, hogy némi eltérések léteznek a kormánynak, az természetes s általában teljes egyességet a politikai kérdésekben a baloldal sem mutat fel. Egyik a két kamara rendszert óhajtja, a másik nem stb. Mi azonban egy párt becsületes embereit sem akarjuk kihagyni. (Ezzel a szónok a ház csodálkozására gyorsan elhagyja a szószerket. Jobbról is kevesen éljeznek.)

A gyűlés nagy lármával fejeztetett be. Louis Blanc is egy negyedórát hasztalan igyekezett szóhoz jutni. Végre a balközép s baloldal határozati javaslatai ellenében Changarnier, Laci és d' Audifret-Pasquier bizalmi szavazata a kormánynak 400 szavazattal 270 ellenében elfogadtatott s az ülés 6 órakor befejeztetett.

42-ik közlemény az árvaházra történt adakozásokról.

Csákány László gyűjtése. Kolozs megye területén.

Ajánldékok.

M.-Örményesről.

Déczy Sándorné 10 frt, Domb helysége 12 kr.

Mocsi járásból.

Csiky Lázár 2 frt, Valaki 1 frt. Nagy Elek

50 kr, Roth Mozes 2 frt, Gámenczy József 1 frt

Péterfy János 1 frt, Szóvát 1 frt 10 kr, Valaki 50

kr, Adler Sámuel 50 kr, Biró Gábor 50 kr, Bene-

dek Zsigmond 50 kr, Ramontay Elek 1 frt, Jöbtele-

ke községe 1 frt.

Kolozsi járásból.

Agatha Elek 2 frt, Bogdányf Gáborné 3 frt

Bikali járásból.

Iránys községe 50 kr, Viság 50 kr, Rogosai

50 kr, Szikelys 50 kr, M.-Bikal 3 frt 28 kr, Far-

2 frt, Keted 2 frt, Zsobok 1 frt, Hodosfalva 1 frt,

Reteyzel 50 kr, Török Károly 5 frt.

Nádasdi járásból Egeresről.

Kelemen Károly ivén.

Jegenye község 1 frt, Juhász József 40 kr.

Balázs András 10 kr, Juhász János 10 kr, Polko

András 20 kr, Lázár Antal lelkész 1 frt, Fekete Já-

nos 20 kr, Juhász János 50 kr, F. Fazakas János

20 kr, Antal Domokos lelkész 1 frt, Kálmán János

5 kr, Inattelle község 1 frt, Fekete Lukács 50 kr,

Fekete János 20 kr, Csants László 50 kr, özv. De-

ák Izsákné 50 kr, Gidali Ábrahám 10 kr, Kovács

Márton 5 kr, Prekop Onutzu 20 kr, Veress Stéfán 5 k.

Salamon József 20 kr, Benenfeld János 6 kr, Macz-

kásy Antal 10 frt, Fekete Bogdán 40 kr, Bokis

László 50 kr, Veress Nikoláj 10 kr, Salamon Elek

1 frt, Fekete Márton 1 frt, Remdel Herman 1 frt,

Nözseg 2 frt.

Összesen 68 frt. 61 kr.

Fogadják a nemes szívű adakozók az „árvák“

—nevében hálás köszönetünket.

Kolozsvár 1873. július 26-ikán.

Br. Bornemisza Ignáczné

elnök.

Szász Domokosné

titkár.

Válasz.

A Tordáról „Többsen“ aláírással hozzám

„Nyílt kérdés“ cím alatt intézett sorokra.

Önök közt alkalmasint lesz orvos is, kérem te-

hát, hogy egy orvos ur tegye magát levél útján velem

érintkezésbe, kinek bő felvilágosítást adandók, más

bár mennyire képzett, művelt, tanult egyén se jöhet

tisztába a szer hatásával és kezelésével.

Tisztelettel:

Dr. Inezé Miklós.

Stein János
könyv- és zenemű kereskedésében Kolozsvárt kaphatók
a most leginkább kedvelt táncdalok:

- Sárga uborka, zöld a levele.
Tegnap előtt csitítottán.
Be szomorú ez az élet én-némén.
Csárdás, szerző Tiszsa Aladár.
Elemér. (Németh J.)
Ára 60 kr.
- Ejnye, ejnye azt a betyár.....!!
Csárdás, szerző Tiszsa Aladár.
Ára 60 kr.
- Tarna víze lassan folyik medrében!
Csárdás, szerző Tiszsa Aladár.
Ára 60 kr.
- Befűt az utcát a hó!
Csárdás, szerző Tiszsa Aladár.
Ára 60 kr.
- Auf den Fluren. Polka Mazur.
Ára 50 kr.
- Lazzi Polka. Ára 50 kr.
- Tipp, tipp. Polka Marsch. Ára 60 kr.
- Mind a három az ifjabb Fährbach
Fileptől.
Giardinetto. Polka française.
Ára 50 kr.
- Amoretten. Polka française.
Ára 50 kr.
- Ganymed. Polka française.
Ára 50 kr.
- Mind Reinprecht Alajostól.
Auf freiem Fusse. Polka von Jo-
hann Strauss. Ára 54 kr.
- Trebizonde quadrille. (Francia négyes)
von J. Kaulich. Ára 54 kr.
- Gigerl-Gogeri Quadrille. von Jos.
Schindler. Ára 60 kr.
- Trapezint-Quadrille. von Eduard
Strauss. Ára 54 kr.
- Godfrey, kedvelkérő (Walzer).
La bouquetière. Ára 90 kr.
- Muska-Valse. Ára 90 kr.
- La reine des roses. Ára 90 kr.
- La Fiancée. Ára 90 kr.
- Princesse Louise. Ára 1 frt 23 kr.
- Songes d'amour. Ára 1 frt 23 kr.
- Les gardes de la reine. Ára 1 frt.
- Tausend und eine Nacht Walzer.
Von Johann Strauss. Ára 80 kr.
- Walzer des Kaiserin von C.M. Zieher.
Ára 80 kr.
- Die Ente mit den drei Schnäbeln.
Polka-Mazurka von J. Král.
Ára 45 kr.
- Erinnerung an Josef Strauss. Walzer.
Von Ph. Fährbach jr. Ára 80 kr.
- Kinderball-Tänze. Walzer von Ph.
Fährbach jr. Ára 80 kr.
- Strauss Eduard, kedvelt keringő (Walzer).
Lilienkränze. Ára 80 kr.
- Deutsche Herzen. Ára 80 kr.
- Akademische Bürger. Ára 80 kr.
- Ehret die Frauen. Ára 80 kr.
- Ball-Promessen. Ára 80 kr.
- Myrthen-Sträusschen. Ára 80 kr.
- Walzer-Bouquet, von Johann
Strauss. Ára 80 kr.

NYILT JELENTÉS

Maros-Vásárhely szabad királyi város polgármestere,
Borosnyai Pál urhoz.
Irta Berenczei László.
Ára 30 kr.

Telekkönyvi oktató.

Irta ÜRMÖSI BOLDIZSÁR FERENCZ,
erdélyi m. kir. telekkönyvi igazgató.
MÁSODIK JAVÍTOTT KIADÁS.
Ára 80 kr.

A felvilágosodás

keletkezésének és befolyásának történelme Európában.
Irta Lecky W. E. H. Fordította Zsilinszky Mihály.
Megjelent eddig 2 füzet. Egy-egy füzet 1 frt.

a III. osztályban csak 19 ft 59. a II. oszt. csak 29 ft 41 kron.

A bécsi világtárlat látása mesés meglepetést nyújt. A jelenkor ez egyetlen nagyszerűségének

(292)

(11-*)

Erdélyben
a legnagyobb úti- kellék gyári raktár
Csapó Sándornál Kolozsvártt.
II. m.

500 darab úti falada osztályzattal	
és a nélkül	4 frt. 80 - 20 frtig.
1000 darab utibőrönd	2 frt 80 krtól, 40 forintig.
500 „ kezi táska	80 krtól, 5 frtig.
300 „ úti táska	1 frt 50 krtól, 10 frtig.
60 „ felszerelt úti készlet	5 frtől, 40 frtig.
500 „ szivar- és pénztárca,	
zsebbevaló és oldalt függő	30 krtól, 5 frtig.
300 „ zsebbeli gyufatartó	10 krtól, 2 frtig.
5000 „ zsebkés	20 krtól, 8 frtig.
3000 „ sötárpálca	30 krtól, 10 frtig.
500 „ eső- és napernyő	1 frt 10 krtól, 15 frtig.

50 darab gummi-köpeny	10 frtől, 24 frtig.
500 „ szürke szemüveg és	
cszvikker	1 frtől, 2 frt 50 krig.
5000 „ fog- és körömkefe	10 krtól, 3 frtig.
2000 „ ruha- és hajkefe	50 krtól, 3 frtig.
5000 „ mindenféle fésű	10 krtól, 1 frtig.
2000 „ fürdő és közöns. viselő kalap	60 krtól, 4 frtig.
200 „ oldaltáska, nők- és férfiak	
számára	2 frtől, 10 frtig.
100 „ biztonsági-úti pálcza	1 frt 50 krtól, 5 frtig.
100 „ Revolver	8 frtől, 30 frtig.

Legdúsabb választék mindenféle közönséges legfinomabb illatszerekből, szappanyokból, hajkenőcsökből, fogporokból és pépekből.

5000 pár férfi, női- és gyermek cipők.

minden szombat és szerdán indulhatni a reggeli vonattal, és 30 napra érvényes jegyet válthatni

460. — 1873. (307) (3-3)

Árlejtes hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium tölve évi július-hó 14-ről 11,315 szám alatt kelt rendeletével a béjjasfalva-csik-gyimesi államút 27'-, —28', mfd. szakaszán Bethlenfalva és Márfalva között szűkegült három darab új átereszt építését engedélyezve, ezen munkálatok végrehajtásának biztosítására jelen évi augusztus-hó 7-én d. e. 9 óráig kezdve szabályszerű nyilvános árlejtes fog tartani alólt m. kir. mérnöki hivatal iródiájában.

Az árlejtes tárgyat képező munkák, s az azokra engedélyezett összegek következők:

- 1) Bethlenfalván egy kőalapú, tölgyfa felszerkezettű átereszt építése 445 ft 87 kr.
- 2) Bethlenfalván felül, az ugynevezett határpatakon, egy kőhidás, tölgyfa felszerkezettű hid építése 1064 ft 27 kr.
- 3) Márfalván egy kőboltozatos átereszt építése 461 ft 72 kr.

Az itt elősorolt műtárgyak árlejtese tételekint elkülönítve fog megtartani, s a legutányosabb vállalkozónak átadani.

Vállalkozni kívánók kéretnek 5% bányapénzzel ellátva a fenn megjelölt helyen és időben megjelenni, hol addig is az árlejtesi feltételek s az alapul szolgáló műveletek a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

Szabályszerűen készített és kellően felszerelt írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatók az árlejtes megkezdésére kitűzött határidő bekövetkezése előtt. Sz. Udvarhelyi, 1873. július 22-kén.

A m. kir. mérnöki hivataltól.

3% al lezártított árjegyzéke
DUHA KRISTÓF

Rumburgi hollandi creasz (10-*)	
Kolozsavart. bel-középüze 457. sz. a.	
Fehér ingek.	
Varrott elővel	1 ft 40, 1 ft 70, 2 ft
Legfinomabb elővel	2 ft, 2 ft 20, 2 ft 60, 2 ft 80, 3 ft 20.
Sima	2 ft 50, 2 ft 80 kr.
Traver (kereszlelő)	2 ft 20, 2 ft 60, 3 ft
Fantaisie	3 ft 60, 4 ft
Színes.	
Legfinomabb francia szövetből	2 ft, 2 ft 40.
Oxford 2 gallér	3 ft 20 kr.
Gyapju ingek	2 ft, 2 ft 50, 3 ft 80, 4 ft, 4 ft 50, 5 ft, 5 ft 50.
" nadragok	2 ft 50, 3 ft, 3 ft 50.
Férfi nadragok.	
Gyapott kelze	1 ft 20, 1 ft 40, 1 ft 60 kr.
Bécsiházi len	1 ft 40 kr.
Rumburgi	1 ft 80, 2 ft, 2 ft 20.
Gallérok, kézelők, nyakkendők, inggombok, ingelők és zsebkendők nagy választékban és feltűnő jutányos áron.	
Női ingek.	
Schifon sima	1 ft 20, 1 ft 50.
Varrott	2 ft, 2 ft 40.
Stikkolt	2 ft 50, 3 ft.
I len	2 ft 50, 3 ft, 4 ft, 5 ft, 6 ft.
Női rekli.	
Sima	1 ft 40, 1 ft 70, 2 ft.
Varrott	2 ft 20, 2 ft 40, 3 ft.
Stikkolt	3 ft, 3 ft 50, 4 ft, 5 ft, 6 ft 50.
Női nadrag.	
Sima	1 ft 20, 1 ft 40, 1 ft 70.
Stikkolt	1 ft 80, 2 ft, 2 ft 60.
Felvállalok mindenműtűt fehérneműek varratását legolcsóbb árban; vidéki megrendelések pontosan teljesítenek.	
Alázatos tisztelettel	
DUHA KRISTÓF,	
féhérnemű gyáros.	